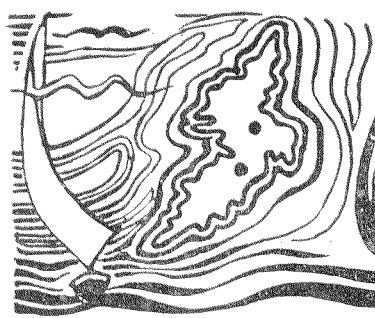

Θερμιώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

Διευθύνονται από Συντακτικήν 'Επιτροπήν

ΓΡΑΦΕΙΑ :

Κασσάνδρας 8.—Τηλ. 593.675 και 53.360

ΕΤΟΣ ΣΤ'

Αριθμός φύλλου 80

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΕΛΗΣΙΣ

15 Αυγούστου σήμερα πάλι Τά σημαντρά των εκκλησιών ακούστηκαν γλυκά, και ή πανηγυρική κλαγγή τους αντιβούθηε στα βουνά στους κάμπους και στ' άκρογιάλια. Χιλιάδες καμπάνες της όρθοδόξου χριστιανωσύνης έστειλαν τό χαρωπό μήνυμα της μεγάλης αυτής γιορτής.

Απ' τό νησί της πίστεως και της έλπίδος όπου έχει στήσει τό χερουβικό της θρόνο ή μεγάλη πονεμένη μάνα, ως τό πεϊό ταπεινό χωματοσκεπές έξωκκλήσι, μέσα σ' αυτές τις καμπάνες θά ένωθι και τό μήνυμα της ώμορφης εκκλησίας της Κανάλλας από τόν άγιο βράχο γιά νά τ' άκούσουν οι ξενητεμένοι, οι θαλασσομαχούντες ναυτικοί μας, κι' όλο τό πλήθος των πονεμένων όπου κι' άν εύρίσκεται. Μιά τέτοια ψυχική και θρησκευτική έξαρσις ώδήγησε τους πρώτους ξενητεμένους Δρυοπιδείς από δώ και ένενήντα χρόνια μέ μια πελώρια εικόνα της Κοιμήσεως της Θεομήτορος που έφτιαξαν μέ έρανο, την έστησαν στο δεξιό μέρος του τότε χωματοσκεπούς έξωκκλησιού της Κανάλλας έδωσαν όρκο πίστεως μπρός στο θαυματουργό εικόνισμα της Παναγίας, νά έρχονται κάθε χρόνο αυτή την εποχή, και νά έξωρατίσουν τόν έρημικό αυτό βράχο μέ πρωταρχικό έργο του τό κτίσιμα της εκκλησίας. Έδωσαν ιόν όρκο, μετά τη λειτουργία κάθισαν μέσα στο ιερό κελί σέ κοι-ό τραπέζι, έκαναν νένον έρανον, έγύρισαν πάλι στην 'Αθήνα στής δουλειές τους, μέ μόνην σκέψιν, μέ μοναδικόν σκοπόν την εκπλήρωσιν του όρκου των. Η πίστις και ή θέλησις των πρώτων ξενητεμένων προγόνων μας ίδρυσαν τό μαγευτικό θέρετρο της Κανάλλας, και έγκαινίασαν την πανηγυριν της 15ης Αυγούστου, ή όνομασθεϊσα πανηγυρις των 'Αθηναίων.

Τών πρωτοπόρων αυτών πατριωτών μας τά όνόματα βαθεία είναι χαραγμένα σέ κάθε Θερμιώτικη ψυχή και επιβάλεται νά γίνουν ιερά σύμβολα δι' ήμās τους διακονούντας εις τόν ιερόν ναόν της ιδέας του Συνδέσμου, και διά τους έπερχομένους, ώστε τό πέρασμα των χρόνων και των αιώνων νά αναριπίζει την ιεράν μνήμην των Γεωργίου 'Ιωάννου Λεβαντή (Γιωργίου) Νικολάου 'Ιωάν. Λεβαντή (Κολλία) Στεφανή 'Ιωάν. Μπουρίτη, Δημ. Π. Λαρεντζάκη, 'Αντωνίου 'Ιωάν. Βρεττού, Σταματίου Παπαγεωργίου (Σταμάτα) Πιπεράκη, Τζωρτζάκη Μπουρίτη (πάντες άγγειοπλάσται και κεραμοποιοί).

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 3ην σελίδα)

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΜΑΣ

Τρία είναι τά αξιοπρόσεκτα σημεία εκ των δηλώσεων της Διοικ. του Συνδέσμου κατά την έκτακτον Γεν. Συνέλευσιν του 'Ιουλίου.

Η πρός τους δεινοπαθούντας συμπολίτας μας ύλική βοήθεια. Η κατά κάποιον μελετημένον τρόπον επιδίωξις της ψυχαγωγίας των μελών του Συνδέσμου.

Και ή μέριμνα πρός την εκπαίδευσιν των παιδιών του Δημοτικού Σχολείου Δρυοπίδος.

Θεωρήσαμεν σκόπιμον νά ξεχωρίσωμεν τά τρία αυτά σημεία από τās άλλας επιδιώξεις του Συνδέσμου, διότι ή έφαρμογή των (άν και χρήσι προσπαθείας και χρήματος) τοποθετεί νέα λιθάρια στα θεμέλια του Πατριωτικού Συνδέσμου.

Δηλαδή είναι ένα πρόγραμμα τό όποιον δίδει καινούργιες κατευθύνσεις στην τακτικήν του Συνδέσμου. Όσ'όσο όμως έχει την ανάγκην υπάρξεως πλήρους κατανοήσεως εκ μέρους των μελών και ιδιαιτέρως των κατοίκων της γενέτειρας μας οι όποιοι θά πρέπει νά υπεργρανεύωνται διά τά ξενητεμένα των αδελφία. Πολλάκις έχομεν τονίσει τόσον από των σπηλών τούτων όσον και διά ζωής φωνής, ότι οι ξενητεμένοι Δρυοπιδείς ότι πράττουν τό πράττουν έχοντας ως κίνητρον μόνον την ήθικην ικανοποίησιν βλέποντας την πρόοδον του τόπου των και την έξύψωσιν του όνόματος του νησιού των διά της πραγματοποίησης τόσων καλών πράξεων υερίμνη του Πατριωτικού μας Συνδέσμου. Θά ήτανε πολύ διαφωτιστικόν εάν από των σπηλών τούτων έβλεπε τό φώς μια μικρή περίληψιν των όσων δημιουργεί ό Συνδέσμος, τόσον εις τό θέρετρον Παναγίας Κανάλλας όσον και εις αυτήν την γενέτειράν μας διά νά κατατοπισθοϋν εκείνοι οι όποιοι δέν αντιοϋν νά σχηματίσουνε ιδίαν αντίληψιν. Διότι άπό έναν πρόχειρον λοχαριασμόν κατά την περίοδον 1955 έως Αυγούστον 1956 διετέθησαν ένανυμν στο νησί (δηλαδή εις την περιοχήν Δρυοπίδος) μερίμνη του Συνδέσμου και υπό ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν των ξενητεμένων Δρυοπιδέων τό ποσόν των διακοσίων όγδόντα τόσων χιλιάδων δραχμών. Κι' αυτά χωρίς (όπως ανέφερε ό Πρόεδρος του Συνδέσμου) νά συντελεσθούν εκείνα τά όποια θά δαπανηθοϋν κατά την παραθεριστικήν περίοδον και τό 15αυγουστιάτικο πανηγύρι.

Τήν φοράν ταύτην ή προσπάθεια (ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 4ην σελίδα)

ΤΟΥ ΣΙΝΕΜΑ

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η πόρτα του κελιού άνοιξε σιγά και μια σκιά γρόβαλε στή μέση. Βγήκε έξω κοίταξε τ' αστέρια που τρεμόσβυναν σαν κεράκια στον ούρανό, και μπήκε πάλι μέσα. Σκοτάδι τί νά δής και νά καταλάβης μουμούρισε ό Μαρκουλής. Μά σάμπως έχει και φεγγάρι; Τι ώρα νά'ναι; Όχι άλλοτίποτα μά θά χάσω τ' άγώϊ, και δέν είναι καιρός νά καθούμαστε τριάντα τό λάδι που νά πάρη ό διάτανος, Βρέ τί θά γίνωμε. Προχώρησε στή μέση του κελιού στή στρωματόσάδα, και σκούνησε τη γυναικα του τη Μαργαρώ. Δέ μου λές που έχεις τά σπέρτα: 'Η Μαργαρώ άγουροξυνημένη έτριψε λίγο τά μάτια της γιά νά δή. Δέ κοιμώσαι Χριστιανέ μου, Τι σέποιασε τέτοια ώρα; Τά σπέρτα θέλω φώναξε ό Μαρκουλής γιά νά δώ την ώρα. Πότε θά πάω στα λουτρά γιά άγώϊ; τό πατόρι περνά νύχτα;

Μά θαρρώ πως τάχε ό μικρός τ' άπόγοισμα και περικόαβε τά φρύατα και τ' άγκάθια. Γιά ξάνοιξε καιδά στο παραθύρι.

— Νά τό βρήκα τό κουτί λέει ό Μαρκουλής μά σπέρτα τίποτα. Δέν άναβες βρέ χριστιανή μου τό καντήλι;

— Τάναψα μά έσβυσε.

— Πώς νά μη σβύση άφοϋ πολεμάς όλο μέ τις άλιφασκιές; Δέ πέννεις και μια δεκάρα λουμίνα;

Πήρε μετά ό Μαρκουλής τη κουρκουνία μέ τό νερό βγήκε έξω έρριξε λίγο νερό στα μούτρα του νά ξενοστάξη. Όστερα φόρεσε τό πουκαμισό του βρήκε στα σκοτεινά ψάχνοντας και τη βράκα του, μά σαν πήγε νά τη φορέση πρόσεξε πως άντι γιά κορδόνι τούχε περάσει ένα σπάγγο ή Μαργαρώ. Σάμπως δέ πάμε καλά γυναίκα με τό σπάο μη τη γυρέβγω στο δρόμο.

Μωρέ κοιμήσου κι' είναι νύχτα Μαρκουλή.

Η ζώνη μου που είναι ή ζώνη μου Μαργαρώ;

Α παναθεμάτο γιά παιδί είχε δέσει από βραδύς τό σκύλο μένα ντενεκέ και τόν έφούωσε. Ποιός έξερει που τράβηξε ό σκύλος. Νά γυναίκα νά μάλαμα. Ξύπνατο νά δοϋμε τί έγινε.

— Μη υοϋ λαχταρίζεις τό παιδί με τη ζώνη σου.

Ξύπνατο γιαντί θά τό κολλήσω στο τόχο.

— Φόρα τη πουκαμισά σου και δέ θες ζουνάρι. Δέ θά πās νά σε βλοήσουνε;

Φόρεσε τη πουκαμισά του ό Μαρ-

ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΜΑΣ

Μετρημένοι στα δάκτυλα οι παρρευσθέντες στή τελευταία γενική μας συνέλευσι συμπατριώται. Πού νά αποδώσωμε την όμαδική αυτή άποχή που παρατηρείται σέ όλες σχεδόν τις συνελεύσεις του συνδέσμου μας δυστυχώς, και μάς δημιουργεί αποκαρδιωτικές έντυπώσεις και σκέψεις λίαν μελαγχολικές, διά την μελλοντικήν εξέλιξιν των ζητημάτων που μάς άπασχολούν, και θά

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 3ην σελίδα)

κουλήι βγήκε από τό κελλί σάμάρωσε τό μούλαρι και ξεκίνησε βιαστικώς.

Μά σαν προχώρησε κάμποσο δρόμο, έννοιωσε πως τό σαμάρι τόν παρακουνούσε. Πήδησε κάτω και πρόσεξε πως απ' τη βιασύνη του δέν είχε δέσει τη μπροστιλίνη του σαμαριού. Βρέ νά πάρη ό διάτανος γι' αυτό κουνούσε σά βάρκα. Τήν έδεσε και οβέλτα σαρτάρησε νάνεβη στο σαμάρι, μά με τη φόρα που πήρε έσπασε ό σπάγκος και κουνώντας τά πόδια του νάνεβη έπεσε ή βράκα του καταμαής του δρόμου χωρίς νά πάρη χαμπάρι. Η αύνη άρχισε νά ροδίζει και κοντοζυγώνοντας στα λουτρά έφεξε αρκετά.

Ό Μαρκουλής πρόσεξε τότε πως ή βράκα του από μαύρη ήταν μπαλωμένη γερανειά.

Φτοϋ νά πάρη ή όργη μωρέ φόρεσα βράκα ή δέ φόρεσα; Μά θυμώμαι πως τη φόρεσα. Μπα έσπασε ό σπάος φαίνεται και τη έσπάλησα στο δρόμο. Πάει τ' άγώϊ. Πίσω Μαρκουλή. Φταίω έγώ τώρα: Σπέρτα όχι, ζωνάρι όχι, βράκα όχι. Τι πληρώνεις κυρά Μαργαρώ; Γίνεσαι φονιάς ή δέν γίνεσαι; Γυρνώντας πίσω έψαξε γιά τη βράκα του μά πουθενά δέ τη βρήκε. Γύρευε τώρα ποιός τη πήρε. Σάν έφτασε κοντά στο κελί τους και τόν είδε ή Μαργαρώ έβαλε τά γέλοια.

Μωρε Μαρκουλή ήντα γέβεντα είναι αυτάδαι;

Τό γεράνειό σου τό βρακί τό κοκκινό σου φέσι.

'Αλοι—τρομάρα σου' 'Αλοι.

Δέν τό ξέρεις καλά τό τραούδακι Μαργαρώ θά σοϋ τό μάθω έγώ, νά τό θυμάσαι. Φαίνεται πως της τόμαθε γιά καλά, γιαντί σέ λίγη ώρα σαν βγήκε ή Μαργαρώ νά καθήρη στο ποίνολι του κελιού τό μάτι της είχε χρώμα μπλε-υαρέν.

Όσο γιά τό μικρό τομοκρατημένος πρόλαβε ν' άνέβη στην άχλαδιά ποδταν έξω από τό κελί και από εκεί κρυμμένος περιέμενε νά καλιάρουν τά νεύρα του πατέρα του.

M. I. M.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δραχ. 30—

Διά τα μέλη του
Συνδέσμου δωρεάν

Έξωτερικού Δολ. 6

Διαχειριστής
δ Ταμίας του Συνδέσμου

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῳ
6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938

Υπεύθυνος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ
Κασσάνδρας 10

Προϊστ. Τυπογρ. Κ. ΑΜΔΑΡΗΣ
Προύσης 7 Ἀθήναι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ Κα Δήμητρα Νικ. Χατζηνι.
κολάου (Καλλιθέα) ἔτεκε θῆλυ-

Ἡ Κα Ἄννα Δημ. Τσιρδήμου
(Περαιτέρω) ἔτεκε θῆλυ.

Ἡ Κα Καλλιρρόη Ἀντ. Γεωρ-
γούλη (τοῦ Χατζῆ) ἔτεκε θῆλυ.

Ἡ Κα Μαρία Πέτρου Παπα-
μακαρίου ἔτεκε ἄρρεν.

Ἡ Κα Κατίνια Ἐλευθερ. Μαρ-
τίνου ἔτεκε θῆλυ.

Ἡ Κα Μαρία Γεωργ. Βιτάλη
ἔτεκε θῆλυ εἰς Δρυοπίδα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθη στὴν Κανάλλα τὸ
τέκνον τοῦ κ. Πέτρου Γεωργ.
Ζαμπέττα ὀνομασθὲν Δημητρώ-
λα — Εὐαγγελία, ἀνάδοχος ὁ κ.
Φραγκίσκος Στεφάνου Φίλιππου.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τῆς Κας
Διαλεκτῆς Τομαρίδου Ιατροῦ (τὸ
γένος Ι. Πρωτονοταρίου) ὀνομα-
σθὲν Εἰρήνη.

Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ.
Νικόλαου Φρ. Φίλιππου (Φραγκι-
οῦ) ὀνομασθὲν Φρατζεσκοῦλα ἀ-
νάδοχος ἡ Δις Ριρή Φραγκ. Φι-
λιππαίου (ἐπιπλοποιοῦ).

Ἐβαπτίσθη στὰ Φλαμπούρια
τὸ τέκνον τοῦ Ιερέως Εὐαγγέλου
Μαρτίνου ὀνομασθὲν Βαρθολο-
μαῖος ἀνάδοχος ὁ κ. Κωστ. Δημ.
Γονίδης.

Ἐβαπτίσθη στὰ Φλαμπούρια τὸ
τέκνον τοῦ κ. Κωστ. Βαρθ. Μαρ-
τίνου ὀνομασθὲν Βαρθολομαῖος,
ἀνάδοχος ὁ κ. Δημήτριος Φραγκ.
Μαρτίνας.

Ἐβαπτίσθη στὸν Ἅγιο Ἀκίν-
δυνο τοῦ Μέρικα τὸ τέκνον τοῦ
κ. Μιχαὴλ Ἰακώβου Γκούμα ὀνο-
μασθὲν Αἰκατερίνη, ἀνάδοχος ὁ
κ. Φραγκ. Ἐμ. Γαρδέρης.

Ἐβαπτίσθη στὴν Κανάλλα τὸ
τέκνον τοῦ κ. Ἰωάννου Σπυρ. Βέρ-
ρου ὀνομασθὲν Σπυρίδων, ἀνά-
δοχος ὁ κ. Γεώργ. Σπ. Βέρρος.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΙΣ

Ὁ κ. Πέτρος Κωστ. Καλλιλάς
καὶ ἡ Δις Ἑλένη Μιχ. Μαρτίνου
(τοῦ Μιχαλῆ) ἡρραβωνίσθησαν.

Ἡ Δις Μαίρη Ἰωάν. Βέρρου
καὶ ὁ κ. Σωτὸς Σπηλιώτης ἡρρα-
βωνίσθησαν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ἡ Φι-
λιώ Λυμπέρη Γονιδάκη.

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ὁ Ζα-
φείριος Ἀντ. Λορέντζος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τοὺς συμμετασχόντας εἰς τὸ
βαρὺ πένθος μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ
τῆς προσφιλοῦς μας θυγατρὸς,
ἀδελφῆς, ἀνεψίας καὶ ἐξαδέλφης
Φιλιώ Λυμπέρη Γονιδάκη θερμῶς
εὐχαριστοῦμεν.

Οἱ κ. γένεια Λυμπέρη Γονιδάκη,
Οἱ θεῖοι, οἱ ἐξαδελφοί.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον
ἀνεγράφη εἰς τὰ δῶρα τῶν μα-
θητῶν τῆς Γῆς τάξεως τὸ ὄνομα
τοῦ δωρητοῦ κ. Ἀντ. Γονίδη, ἐ-
νὼ πρόκειται περὶ τοῦ συμβούλου
κ. Ἰωάν. Ἀντ. Γονίδη.

ΔΩΡΕΑΙ

Ἡ Κα Καλλιόπη Ἐμμ. Παπα-
μακαρίου (τὸ γένος Ἰακώβου
Γκούμα) προσέφερε δραχ. 100 ἡ-
τοὶ τὴν ἀξίαν τῶν ὑλικῶν τῆς
κατασκευῆς 40 σκεπασμάτων τῶν
δοχείων ἀπορριμμάτων, τῆς κα-
τασκευῆς διατεθείσης δωρεάν πα-
ρὰ τοῦ συζύγου τῆς εἰς μνήμην
τοῦ πατρὸς τῶν.

Οἱ κ. κ. Στέφανος Φίλιππου, Ἰω-
άννης Φραγκουλάκης, Ἰωάννης
Δημ. Κοκκινόγνης καὶ Ἀντ. Πα-
ναγιωτόπουλος προσέφεραν δρχ.
200 διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν ὑλι-
κῶν ἀπὸ τοῦ βενζινοπλοίου καὶ
μεταφορὰν αὐτῶν εἰς τὴν ἀποθή-
κην τῆς Κανάλλας.

Ἡ Κα Καλλιόπη Σταΐκου τὸ
γένος Δημ. Μαρτίνου ἀπέστειλε
ἓνα μεταξωτὸ ὕφασμα διὰ τὴν
Ἁγίαν Τράπεζαν τῆς ἐκκλησίας
τῆς Παναγίας Κανάλλας.

Ὁ κ. Σπύρος Δέγλερης προσέ-
φερε 5 ὁκάδες κερὶ διὰ τὴν ἐκ-
κλησίαν τῆς Παναγίας Κανάλλας,
ὁ καλὸς αὐτὸς φίλος τοῦ Συνδέ-
σμου κάθε χρόνῳ ἀποστέλλει τὴ
δωρεὰ αὐτή, εὐχόμεθα ὅπως ἡ
Παναγία ἅς τὸν βοηθᾷ αὐτὸν καὶ
ὁλόκληρην τὴν οἰκογένειάν του.

Ἡ Δνὶς Χρηστὶνα Κων. Καζού-
ρη προσέφερε ἓνα πολυτελέστα-
το βελούδινο κάλυμμα χρυσοκεν-
τητὸ καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὴν Ἀ-
γίαν Τράπεζαν τῆς Κανάλλας τὴν
ὁποῖαν καλύπτει ἐξ ὁλοκλήρου,
πραγματικὰ ἡ δωρεὰ αὐτὴ συν-
δυάζει πολυτέλειαν, ἐπιβλητικό-
τητα καὶ ἀγίαν ὠραιότητα.

Ἐπίσης τὸ συμπαθὲς ζεῦγος
Γεωργίου καὶ Γεωργίας Δημ. Γαρ-
δέρη προσέφερε πολυτελέστατα
χρυσοκεντητὰ καλύμματα τῶν ἁ-
γίων σκευῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς
Κανάλλας.

Ὁ κ. Πέτρος Ἐμμ. Παπαμα-
κάριος (σύμβουλος τοῦ Συνδέ-
σμου) προσέφερε καὶ κατεσκευά-
σθη δι' ἐξόδων του μία μεγάλη
συρταρωτὴ θῆκη εἰς τὴν ὁποῖαν
θὰ περικλείωνται τὰ ἐν τῷ ἱερῷ
ἁγία σκεύη.

Ὁ κ. Κων/νος Παπαϊωάννου
θερμὸς φίλος τοῦ Συνδέσμου καὶ
δωρητὴς τοῦ πρὸ τῆς ὥρας ἡμέ-
λης τῆς Κανάλλας πολυελαίου
προσέφερε δραχ. 200 ὑπὲρ τῶν
ἔργων Κανάλλας.

Ὁ συμπολίτης μας κ. Γεώργιος
Τζώγιος ἀπὸ τῆς Χώρας πεθερὸς
τοῦ κ. Γεωργίου Ἀντ. Γαρδέρη
(ἀσυρματιστοῦ) προσέφερε ἓνα
μικρὸ μολύβι (5 μηνῶν) ὑπὲρ τῆς
ὁδρεύσεως τῆς Κανάλλας.

Ὁ κ. Γεώργιος Σταμ. Μαυρά-

κης κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ κου-
τιοῦ τῶν ἔργων κατὰ τὴν 15ην
Αὐγούστου προσέφερε μίαν χρυ-
σὴν λίραν Ἀγγλίας.

Ὁ κ. Νικόλαος Φραγκ. Βρετ-
τὸς προσέφερε δραχμ. 400 ὑπὲρ
τῶν ἔργων Παναγίας Κανάλλας.

Ἡ Κα Καλυψὼ Λύκογλου τὸ
γένος Κων. Φίλιππαίου (Καμπού-
ρη) προσέφερε δρχ. 200 ὑπὲρ τῶν
ἔργων Παναγίας Κανάλλας.

Κατὰ τὸ ἀνοιγμα τοῦ κυτίου
τῶν ἔργων Κανάλλας εὐρέθη ση-
μεῖωμα με δρχ. 50 ὑπὲρ τῶν ἔρ-
γων καὶ με ὄνομα Νικόλαος Ἀ-
ριανούτσος (πεθερὸς τοῦ Νικο-
λάου Λαρεντζάκη τοῦ Μήτσακα.)

Ὁ ἐκλεκτὸς συμπολίτης μας
στρατιγὸς Στέφανος Φίλιππου
προσέφερε ὑπὲρ τοῦ σπιτιοῦ τῶν
ψαράδων δραχ. 500.

Οἱ ψαράδες τῆς Δρυοπίδος προ-
σέφεραν δραχ. 907 προϊόν τῆς
ἀποβιβάσεως τῶν ἐκδρομῶν ἐν
Κανάλλα ὑπὲρ τοῦ σπιτιοῦ τῶν
ψαράδων.

Ὁ κ. Πανάγος Παναγιωτόπου-
λος προσέφερε δύο χιλιάδες τού-
βλα ὑπὲρ τοῦ σπιτιοῦ τῶν ψαρ-
ράδων.

Ἡ Κα Φωφὼ Σταμ. Δελαβίνια
προσέφερε ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ
τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Ἐλεήμονος
δρχ. 100 ἄτινας παρέδωκεν εἰς
τὸν κ. Ἐμμ. Δημ. Ψαρρὰν (τοῦ
Μητσάκη).

Ὁ κ. Ἐμμαν. Γ. Μπαμπαγιώγης
μᾶς ἀπέστειλε δραχ. 150 ἵνα δο-
θοῦν 100 δραχ. ὑπὲρ τῆς φυματι-
κῆς Εἰρήνης Νικ. Βιτάλη καὶ 50
δρχ. εἰς Αἰκατερίνην Ἐμμαν.
Φίλιππου (Μπουρλούκου).

Ὁ κ. Νικόλαος Ἰωάν. Φίλιπ-
παῖος ἀπὸ τὸ Βόλο, κατὰ τὴν ἡ-
μέραν τῆς πληρωμῆς τῶν ἔργα-
τῶν τοῦ κεραμοποιείου του τοὺς
παρώτρυνε νὰ προσφέρουν ὑπὲρ
τῶν ἔργων τῆς Κανάλλας, ἀφοῦ
πρῶτος αὐτὸς κατέθεσε διακοσί-
ας δραχ. Ἐκ τῆς εἰσφορᾶς αὐτῆς
συνκεντρώθη τὸ ποσὸν τῶν 970
δραχμῶν, τὸ ὁποῖον πρὸ τῆς ἀνα-
χωρήσεώς του εἰς Κανάλλα προ-
σελθὼν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συν-
δέσμου μας κατέθεσε τὸ ὅς ἂν
ποσὸν ὡς καὶ τὸ ρολοῖ τοῦ μετὴν
παράκλησιν ὅπως διατεθῇ εἰς ἐι-
δικὴν κλήρωσιν ὑπὲρ τῆς ὁδρεύ-
σεως τῆς Κανάλλας. Μετὰ τὴν ἐνέ-
ργειάν του αὐτὴν καὶ μετὰ τὴν ἔμ-
πιστοσύνην του ὁ Σύνδεσμός μας θὰ
ἀνεβαίνει καὶ ἡ πατρίδα μας θὰ
ὡμορφαίνει. Κατωτέρω παραθέτο-
μεν τὰ ὀνόματα ἐκείνων ποὺ εἰ-
σέφεραν.

Νικόλαος Ι. Φίλιππαῖος δρχ. 200
Ἰωάν. Ν. Φίλιππαῖος γιὸς του
δρχ. 50.

Γεώρ. Ἰωάν. Φίλιππαῖος (Γιοῦρ-
γος) δρχ. 100.

Κων. Γ. Φίλιππαῖος γιὸς του
δρχ. 50.

Μιχ. Ι. Φίλιππαῖος δρχ. 50

Φώτης Μπουρμπούλης δρχ. 50.

Ἀντ. Μιχ. Ζαμπέττας (Παχι-
λίκος) δρχ. 50.

Κων/νος Λιαροῦτσος δρχ. 50.

Νικόλαος Στύλας δρχ. 20.

Ἐμμαν. Μαρτίνος δρχ. 50.

Πατέστος Ν. Μαρτίνος δρχ. 50.

Γεώρ. Παναγ. Παπαγεωργίου
(Γιωργιλή) δρχ. 50.

Φραγκ. Ἀντ. Ζαμπέττας (Παχι-
λίκος) δρχ. 50.

Ἐμμαν. Ἀντ. Ζαμπέττας (Πα-
χιλίκος) δρχ. 50.

Γεώργιος Καραγιάννης δρχ. 50.

Ἰωάννης Δημήτρου δρχ. 50.

Πάντας τοὺς ἀνωτέρω εὐχαρι-
στοῦμεν καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἡ
Παναγία τοὺς χαρίζῃ ἀπόλυτον
ὕγιαν καὶ χαρὰν.

Ὁ ναυτικός κ. Ἐμμαν. Μπουρι-
της γιὸς τοῦ Μιχαὴλ τοῦ Δη-ἄν

ΘΑΡΘΗ ΜΙΑ ΜΕΡΑ

Γελάς μικροῦρα ποὺ τραγουδοῦνε
γὰρ σὲ τ' ἀηδόνια καὶ τὰ πουλιὰ;
Εἶσαι ἡ ἀνοιξὶ καὶ σ' ἀγαποῦνε
κι' ὅλα σοῦ στέλνουν γλυκὰ φιλιὰ.

Θάρθη μὴ μὲρα νὰ νοσταλγήσης
πικρὰ νὰ κλάψης γὰρ τὰ παλῆα,
θᾶναι χειμῶνας θ' ἀποζητήσης
ὡς χελιδόνι ζεστὴ φωλιὰ.

Θάρθη μὴ μὲρα γλυκὰ τραγουδῶν
ὅπως σὰν πρῶτα δὲ θὰ σοῦ ποῦν,
κι' ἂν ξαναῖθίζουν Μαγιοῦ λου-
λουδία

γὰρ σένα ἀρώματα δὲ θὰ σκορ-
ποῦν.

MAN. MAN.

μητράκη) μᾶς ἀπέστειλε 10 δολ-
λάρια ὑπὲρ τῶν ἔργων Παναγίας
Κανάλλας, εὐχόμεθα ὅπως ἡ Πα-
ναγία νὰ τὸν ἔχη γερό γιὰ τὸ κα-
λὸ τῆς οἰκογενείας του καὶ τῆς
πατρίδος μας.

Ὁ κ. Ἰωάννης Σταματ. Βρετ-
τὸς ἐδώρησε μίαν καμπάνα εἰς τὴν
ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας τῆς Ὀρ-
φανῆς. Οἱ ξενητεμένοι ποτὲ δὲν
θὰ πάσθουν νὰ ἐνδιαφέρωνται διὰ
τὸν ἐξωραϊσμόν τῶν γραφικῶν ἐ-
ξωκκλησιῶν μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου
μας εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς κ. κ.
Στέφανον Πορζικὸν καὶ Ἐμμανουὴλ
Μπαμπαγιώγην διὰ τὴν ἐξ ὁλοκλή-
ρου δωρεάν τῆς ἀρτοκλασίας τοῦ
Συνδέσμου ἐν Παναγίᾳ Κανάλλα.

Ἐπίσης εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς
κ. κ. Σταμάτιον Ἀντ. Φίλιππαῖον
(Ἀραροῦσιον) καὶ τοὺς γιουσὺς τῶν
Ἀντωνίου, Δημήτριου, Κωνσταντι-
νὸν καὶ Γεώργιον διὰ τὴν προσφο-
ρὰν πολλῶν ἀντικειμένων τοῦ λα-
χείου τῆς 15ης Αὐγούστου ἐν Κα-
νάλλα.

Ὁμοίως εὐχαριστεῖ τὸν συμπολί-
την μας καλλιτέχνην ἀγγειοπλάστην
κ. Ἰωάννην Δελαβίναν (Ἀραροῦ-
σιον) διὰ τὴν προσφορὰν τριῶν κα-
λλιτεχνικῶν ἀντικειμένων τοῦ λα-
χείου τῆς 15ης Αὐγούστου.

Εὐχαριστῶν ἐπίσης ἀξίζει καὶ ὁ
σύμβουλος τοῦ Συνδέσμου κ. Πέ-
τρος Ἐμμ. Παπαμακαρίου διὰ τὴν
προσφορὰν δύο ἀντικειμένων διὰ τὸ
αὐτὸ λαχεῖον.

Πάντας δὲ τοὺς ὁποσδήποτε συμ-
μετασχόντας κατὰ τὴν ἱερὰν ἐορτὴν
καὶ πανήγυριν τοῦ Συνδέσμου καὶ
συμβάλλοντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν

Ἡ ἐορτὴ τῶν Πειραιῶς
ἀντὶ τῆς 8ης Σεπτεμβρίου
ἡμέραν Σάββατον θὰ γίνῃ
τὴν 9ην Σεπτεμβρίου ἡμέ-
ραν Κυριακὴν.

ταύτης ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, θερμῶς
εὐχαριστοῦμεν καὶ παρακαλοῦμεν
τὴν μεγάλην μας προστάτιδα δι' ἀ-
πόδοσιν παντὸς ἀγαθοῦ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ λαχείου
τῆς 15ης Αὐγούστου μετὰ τῶν
ἄλλων λαχνῶν τὰ ἀντικείμενα τῶν
ὁποῖων παρεδόθησαν εἰς τοὺς κερ-
διστὰς παρέμειναν ἀξήγητοι οἱ
ἐξῆς λαχοί : 413, 910, 620, 570,
851, 855, 273, 833, 443, 248.

Παρακαλοῦνται οἱ κάτοχοι τῶν
ὡς ἄνω ἀριθμῶν ὅπως προσέλθουν
εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου μετὰ
τῶν λαχείων καὶ παραλάβουν τὰ

ΝΗΣΙΩΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΣΕΝΕΓΑΛΕΖΟΣ

ΜΑΝΟΥ ΜΑΝΕΣΗ

Στην άκρη του γυαλού πάνω από τα θαλασσοδαρμένα βράχια βρίσκεται κτισμένο ένα σπιτάκι, που σήμερα ο ιδιοκτήτης του καπετάν Μαθός τόχει καφενείο και κρασοπουλειό.

Μιά πρόχειρη επιγραφή κακογραμμένη σ' ένα κομμάτι σανίδι με κόκκινη μπογιά Καφενείο και κρασοπουλειό ι καρδιά του νάφτη, μαρτυρεί το προορισμό του. Σάν φυσόσε ντραμουνάνα τὰ άπόνερα τών κυμάτων φτάνουν μέχρι κειπάνω και κτυπούν τὰ τζάμια, κι' ο καπετάν Μαθός απόμαχος ναυτικός τοιμάζει τόν άργιλέ του, με ντουπεκι γιαβάσικο, ξαπλώνει σε δυό καρέκλες, φουμάρει ήδονικά, κι' έχει την έντύπωσι πώς ταξειδεύει, και τὸ κύμα φτάνει μέχρι τη τζαμωτή της γέφυρας. Καυμένα χρόνια πώς περνούν τώρα γέρος πιά με τούς ρεματισμούς του και με τη γκρίνια της κυρά Βδοκίας της γυναίκας του.

Μόνιμος πελατεία οί ψαράδες που μαζεύονται κάθε βράδυ για να πιούν λίγο κρασί και να ξεχάσουν τὰ ντέρτια τους.

Σήμερα όμως που είναι ημέρα του βαποριού έχει και έκτακτη πελατεία. 'Ο άστυνόμος τού χωριού, ο δάσκαλος, και ο δεκάρχης που έκτελει χρέη τελώνη περιμένουν τὸ βαπόρι από τη Σύρο. Μα-

δεια της κυρά Βδοκίας.

— Ποιός τη λογαριάζει αυτή την κουτογάλισσα λέει ο Μαθός.

— Μὰ ήκυρε Βδοκία από τὸ τζάκι δέν τὸ τὸ χαρίζι.

— Σιγά τὸ καλίφωνό άμα θ' άνοιξη τὸ στόμα του θαρωῶ πῶς άκούω τὴ μπουρού τὴ Φάμπρικας.

— Καλά λέει ο Μαθός κι' άρχισε σιγά άβόζο τὸ άγαπημένο του τραγουδάκι,

Πάρε βαρκοῦλα κι' έλα νά δης
(που μ' έχουνε
στή μέση στη Μπιγάζα και με
(παιδεύουνε

Ώραϊά ώραϊά έβίβα τὸ καπετὰ
Μαθὸς λέει ο Δάσκαλος, κυρά
Βδοκία νά τονε χαιρεσαι.

¶ Θά μάς πῆς τώρα και τὸ λόγου σου δάσκαλε ένα τὴ πατρίδα σου λέει ο άστυνόμος εκεί στη "Ηπειρο έχετε άμορφα τραγούδια. 'Ο Δάσκαλος πὸ ήρθε στὸ κέφι άρχισε τὸ τραγούδι του ξεκουμπώνοντας τὸ κολλάρο του για νάχη περισσότερη άνεσι.

Άχ μωρή Βγενιά άχ μωρή Βγενιά
(νιά που θέλεις παντρεία
και σά θά παντρευτῆς σάν τι
καλὸ θά δῆς : θ' άγκαλιάς θά
(φιλήσης και θά βαρεθῆς

Γιά σου Δάσκαλε νά μάς ζήση
ή "Ηπειρο.

Κι' ή Κρήτη κάνει ο νομοτάρχης κι' ο Άστακός φωνάζει ο τελώνης κι' ή Καλαμάτα ο Φάνης ο Τρατάρης και οί Κυκλάδες σσηκώνεται άπάνω ο καπετὰ Μαθός. Βρε παιδιά λέει ο Δάσκαλος. βλέπω πῶς άντιπροσωπεύουμε όλη τὴν Έλληνική Έπικράτεια. Έβίβα λοιπόν και της Έλληνικής Έπικράτειας και τσούγκρισαν τὰ ποτήρια τους.

Κουτσαίνοντας λίγο και με μιά μαγκούρα στὸ χέρι πρόβαλε στὸ κατώφλι τὸ μαγαζιὸ ένας μεσόκοπος μελαψός τύπος κακοντυμένος και ξυπόλυτος. Τὸ πρόσωπό του άξύριστο από καιρό, τὸ βλέμα του άγριωπό, και τὰ μαλλιά του μακρὰ άχτένιατα έδειχναν πῶς από καιρό είχαν πάρει διαζύγιο με τὸ ψαλίδι τὸ κουρέα. Τὸν φώναζαν Σενεγαλέζο.

Άκριβός γιατί έμοιαζε με άγριάνθρωπο και τὰ παιδιά σάν τὸν έβλεπαν έτρεχαν νά κρυφτοῦν και νά τὸν πετάξουν πέτρες από μακρὰ φωνάζοντας οὔζω οὔζω Σενεγαλέζο.

— Βρε καλῶς τὸ Σενεγαλέζο φώναζε ο τελώνης. Έλα από δω νά σε κεράσωμε.

Ή ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὸ προσεχές

Όλοι οί Θερμιῶτες στὸ
Περεκέ στὶς 14 Σεπτεμβρίου
στὰς 6 τὸ άπόγευμα με τὸ
«γαρύφαλλο στ' αὐτί».

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΕΛΗΣΙΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ έκ της 1ης σελίδος)

Ό τότε Ιερεύς Ίωάννης Μακάριος (Παπαγιάννης) χοροστατήσας εἰς τὴν πρώτην σεμνήν λειτουργίαν και έορτήν τών πρωτοπόρων αὐτῶν άνακαινιστῶν της Κανάλλας και μιμούμενος τὸ παράδειγμα τών, κατελήφθη από θρησκευτικὴν και πατριωτικὴν ψύχωσιν και έταξε τὸν έαυτὸν και εἰς τὴν έκτέλεσιν της θελήσεως τών πρωτοπόρων μέχρι τέτοιου σημείου πὸ νά άφίσῃ έντολὴν εἰς τούς κληρονόμους του και τὰ δατὰ του νά τὰ θάψουν εἰς τὴν Κανάλλα, εκεί όπου εὑρίσκονται και σήμερα στή γνωστή τοποθεσίᾳ (μνήμα τοῦ Παπαγιάννη) και αὐτοῦ τοῦ πρωτοπόρου άειμνήστου Ιερέως τὸ δῶμα με χρυσὰ γράμματα εἶναι χαραγμένο στὸ πολυσέλιδο βιβλίον της Ιστορίας τοῦ Συνδέσμου μας.

Τιμῶντες τὴν Ιεράν των μνήμην ὅλοι οί Δρυσιδεῖς άπεφάσισαν κατόπιν προτάσεως τοῦ γράφοντος τίς γραμμὲς αὐτὲς κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν της 15ης Αυγούστου νά έντοιχισθῇ άναμνηστικὴ πλάκα και νά περικλεισθῇ με σιδηροὺν κιγκλίδωμα οί Ιερός αὐτὸς χώρος και κατ' έτος μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν νά ψάλλεται έπιμνημόσυνος δέσπας.

Ή Ιδία πίστις και θέλησις ὠδήγησε κατὰ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου του τὸν πρωτοπόρον και ιδιοκτήτην της περιοχῆς της Κανάλλας άειμνήστον Στεφανὴν Μπουρίτην κατὰ τὸ έτος 1904 νά δωρίσῃ ὀλόκληρον τὸν Ιερόν χώρον εἰς τὸν τότε Ιδρυθέντα Συνέσμον Κυθινῶν της Δρυσιδος. Ή Ιδία πίστις και θέλησις ὠδήγησε και ὠδηγεῖ ὅλας τὰς διοικήσεις τοῦ Συνδέσμου μας από τότε μέχρι σήμερα.

Ή Ιδία πίστις και θέλησις θά ὠδηγῇ τὴν ψυχὴν, τὸν νοῦν και τὴν ένέργειαν κάθε Θερμιῶτη όπου κι' άν εὑρίσκειται με ὅτι δῆποτε μέσον, με χρῆμα, με κόπον, με πνευματικὴν άπασχόλησιν, με ψυχικὴν θυσίαν, ή με ὅλα μαζί, για νά προσφέρουν ὅτι ὀραῖο διαθέτει οί έξάιρετος ψυχικός των κόσμος, στὸν τόπον αὐτὸν πὸ συνδυάζει τὴν έκπλήρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος, της ψυχικῆς ήρεμίας, και της συναισθηματικῆς πατριωτικῆς άναβατίσεως. Άλλος δρόμος δέν ὑπάρχει πὸ νά ὠδηγῇ στήν άγνοια πατρίδας μας, οὔτε τὰ ματευτικά άκρογιάλια, οὔτε αἱ άνυπαρκτοί στοιχειώδεις άνέσεις, οὔτε τὸ άνυπαρκτὸ ὑποχρεωτικό και εὐχαριστημένο χαμόγελο τών ντόπιων πρὸς τούς ξενιτευμένους, παρὰ μόνον ή μεγάλῃ λεωφόρος πὸ δῆνουν οί πρώτοι πατέρες μας με τὴν πίστι των και με τὴν θέλησιν των ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην καθοδήγησιν της μεγάλης "Οδηγητρίας Παναγίας Κανάλλας.

Αὐτὴν τὴν λεωφόρον και μεῖς ακολουθοῦμεν χρόνια τώρα και προσπαθοῦμεν νά τὴν διευρύνωμεν νά τὸ καλὸ τοῦ τόπου.

Αὐτὴ ή λεωφόρος μάς μαγνητίζει και μάς ὀδονεῖ θεληματικά ή ὀθελα ταπεινοῦς προσκυνητὰς μπροστὰ στήν άνια εἰκόνα πὸ ή θεία πρόνοια έχάρισε στήν πατρίδα μας και ένεπιστεῦθη εἰς τὰς γενεάς της.

I. ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ

ΤΑΜΜΕΝΗ ΣΤΗ ΠΑΝΑΓΙΑ

Λόγω πληθώρας ὕλης ή συνέχεια αναβάλλεται ἡ διά τὸ έπόμενον

ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΜΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ έκ της 1ης σελίδος)

άπασχολήσουν και τούς έπερχομένους.

Τὰ θέματα άρκετὰ ένδιαφέροντα. Τὰ διετύπωνε δέ ο Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου με ήρεμίαν και με τὴν μαεστρίαν ή ὅποια τὸν διακρίνει έπεξηγώντας τὸ σκόπιμον τών προτεινομένων κονδυλίων, δια τὰ προβλεπόμενα έργα, ή τὴν συντήρησιν τών ὕφισταμένων. "Όπου όμως έβλεπε τὰ στενά κατὰ τὴν διαλογικὴ συζήτησι διπλωματικῶτα φερόμενος, είχε πρόχειρο τὸ αἶρω πρὸς άρσιν πασης παρεξηγήσεως.

* Έξαιρετικὴ ήρεμία διέκρινε έπίσης κατὰ τὴν διαλογικὴν συζήτησιν και τούς ὀμιλητάς. "Ο κ. Φίλιππος διατυπώνοντας τὰς άντιρρήσεις του εἰς τὰ προτεινόμενα θέματα, εἰς τὸ τέλος κατόρθω να συμφωνήσουν μαζί του και άλλοι ὀμιληταί και έτοι νά τοῦ γίνεταί τὸ χατήρι. "Ισως ο' αὐτὸ νά έπειρεάζει και τὸ αἰνιγματικό χαμόγελό του πὸ μάς θυμίζει τὸ χαμόγελο της Τζοκόντας.

Ό κ. Ν. Ἀρεάλης θετικός εἰς τὰς κρίσεις και έπικρίσεις του άναλόγως τών θεμάτων, μάς έξέπληξε με τὴν ήρεμίαν του, γιατί τὸν γνωρίζομε περισσότερον μαχητικόν. Πῶς νά ὀφείλεται άραγε ή άλλαγή;

* Ό κ. Γιάννης Μαρτίνος ὀμιλητικώτατος ὅπως πάντοτε, μάς έξένισε λίγο, κατὰ τὴν συζήτησιν περὶ έκδρομῶν, και ψυχαγωγίας, δηλώνοντας ὅτι εἶναι έναντίον τών θαλασσίων έκδρομῶν, αὐτὸς πὸ ὀλωνίζει τὰ πελάγη με τίς κρουαζιέρες του.

Στὰ λοιπὰ θέματα έφερε ὠριμένες άντιρρήσεις άλλα πράγμα παράδοξο κατόρθωσε στὸ τέλος νά συμφωνῇ με τὸν προλαλήσαντα.

* Πολὺ μάς συνεκίνησε ο παριστάμενος στήν συνέλευσι άστυφύλαξ με τὰ θερμά του λόγια για τὸν Συνέσμον μας. Μακάρι εἶπε νά βρισκότανε και στήν Πατρίδα μου ένας τέτοιος Σύνδεσμος νά τὴν άξιοποιήσῃ με τέτοια έργα σάν τὰ δικὰ σας.

* Έπίσης ο θερμὸς και παραινετικός λόγος τοῦ άρίστου εκπαιδευτικοῦ κ. Βαρωνοῦ, ο ὁποῖος έζησε στὸ νηοάκι μας, ὠπῆρξε ένας ὕμνος για τὸν Συνέσμον μας, Τὸν εὐχαριστοῦμε θερμὰ και από της στήλης αὐτῆς, και τὴν παρακαλοῦμε νά μάς κάνει τὴν τιμὴ νά παρευρίσκειταί τακτικά στίς συνέλεύσεις μάς.

* Επαινετὴ και ή προσπόθεσι τοῦ συμπατριώτου μας Κώστα Ε. Καλλήλα για τὸ έξωκλήσι της Παναγίας στρουγγιαιισσας. Αξίζει κάθε συνδρομή για νά διατηρηθῇ και τὸ έξωκλήσι αὐτὸ στὸ ὁποῖο παλαιότερα έγένετο λαμπρὸ πανηγύρι έφάμιλλο με της Παναγίας Κανάλλας.

* Μία ακόμη πρωτοτυπία για τὴν έξυπνότητι των πανηγυριστῶν της Παναγίας Κανάλλας, ή τοποθέτησις των μεγαφῶνων για τούς έκκλησιαζομένους έξω εἰς τὸν περίβολο λόγῳ τοῦ άδιαχωρήτου. Θά έπρεπε όμως τόσοον οί Ιερεῖς ὅσον και οί ψάλται νά πληιάζον τὸ μικρόφωνο δια νά ακούωνται, καί οὔτὸ διότι παρὰ τὴν ὁπότεσιν τοῦ άρμοδιου τεχνιτοῦ δέν έγένετο άντιληπτόν, και παρυσιάζετο παραφωνία κατὰ τὴν διάρκειαν της λειτουργίας πράγμα τὸ ὁποῖον ήδύνατο νά διορθωθῇ.

Προμνηθευθῆτε έγκαιρως τὰ
εἰατηρία σας για τὴν άπογευματινὴν παράσχοι τοῦ
θεατρου «Περεκέ» στὶς 14
Σεπτεμβρίου, ήμέρα Παρασκευῆ 6 μ. μ.

Διακεκλιμένη δρχ. 40

Πλατεία » 25

Έξώστης » 15

Αἱ εἰσπράξεις θά διατεθοῦν
έξ ὀλοκληρου για τὴν ὕδροδεχμένη της Κανάλλας.

Όλοι στὸ «Περεκέ» με τὸ
«γαρύφαλλο στ' αὐτί».

ζῖ τους και ο καπετάν Φάνης ο τρατάρης τούς έφερε μερικά φρέσκα λιθρίνια πὸν σιγοψήνονται στή σκάρα για μεζε.

Έλα καπετάν—Μαθὸς φέρε μας κρασί και τὸ ποτήρι σου, λέει ο Μανωλάκης ο νοματάρχης από τη Κρήτη. Δάσκαλε θά πιῆς και ή άφεντιά σου ; πῶς πῶς έκανε ο τελώνης οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ανθρώπου, και στὸ λεπτό κατέβασε μονορούφι τὸ πρῶτο ποτήρι.

Μήνας πὸ δέν έχει ρὸ
βάλει στὸ κρασί νερό
έτσι λένε στὸ χωριό μου

— Ό καπετάν Μαθός έφερε κι' ένα ποτήρι νερό στὸ τραπέζι για νά τ' άραιώνει λίγο. Τὰ λιθρίνια ψήθηκαν και ή πανδεσία σε λίγο άρχισε προεξάρχοντας τοῦ τελώνη πὸ σάν γερό ποτήρι τὰ ρούφαγε πλανάζοντας τὴ γλώσσα του μωρὲ μπράβο γιοματάρη νά μὸς ζήσης καπετὰ—Μαθὸ σε λίγο ήρθαν στὸ κέφι.

Δὲ μάς λὲς και κάνα τραγουδάκι καπετὰ—Μαθὸ λέει ο άστυνόμος, ή πρέπει νά πάρωμε τὴν ά-

Εἶναι γεγονός· οὐ ὁ Θεομιώτης σὺν γενναίᾳ πρώτᾳ μαθαίνει νὰ χορεύει καὶ μετὰ τὴν ἡμέραν. Μὴ μοῦ πῆτε πῶς ἔχω ἄδικο. Εἶναι γεγονός· ὅτι θεραπεύουσιν ἀνεστὰ τὴν Τερψιχόρη καὶ τὴς Μοῦσες. Γιατί λοιπὸν νὰ μὴ γίνῃ καὶ ἐνᾷ συγκροτήμα ἀπὸ ντόπια θεομιώτικα βιοῦ καὶ ἕνας ὁμιλος νὰ ἀνοίγῃ καὶ ἡμεῖς οἱ θεομιώτες ἀπὸ ραδιόφωνο τὰ τραγουδιὰ τοῦ τόπου μας. Ἐνῷ ἀκούμε συχνά Σπινέζικα, Ἀξιώτικα κλπ. γιὰ τὰ δικὰ μας ἀδιαφοροῦμε. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἑορτῶν καὶ Πανηγύρεων θὰ ἐπωμισθῇ αὐτὴ τὴ δουλειὰ ἀλλὰ πρὸ παντὸς χρειάζεται καὶ ἡ ἐνίσχυση αὐτῶν ποὺ μποροῦν νὰ συμμετάσχουν καὶ φαντάζομαι πῶς δὲν θὰ ἀδιαφορήσουν, γιατί τότε ἀπὸ τὴ στήλῃ αὐτὴ θὰ τοὺς στηλιθεύσω.